

Tóth Ágnes

Kocsmamesék

Kakasos Bendegúz

A kakas miatt többen is bosszankodtak a kocsmában. No, nem azért, mert zavarta őket a kukorékolása. Erről szó sincs. A kakas ugyanis meg sem munkant, viszont elfoglalt egy egész széket, és Döme, a fájós lábú favágó nehezen bírta az álldogálást, már nagyon le szeretett volna ülni.

– A fene egye meg a kakasát a ketrecével együtt! – kiáltotta oda Bendegúznak, a tanyasi kakasos fickónak, aki ma is, mint minden szerda este, beült a kocsmába és magával hozta a ketrecbe zárt vörösbarna tollú kakasát, melyet lerakott a mellette álló székre.

– Mi a baja a kakasommal? Tán zavarja a piálásban? – emelkedett fel a negyven év körüli izmos ember és összehúzott szemöldökkel várta a választ.

– Fáj a rohadt lábam – nyögte Döme – és már nem bírok állni. Ha levenné a kakasát a székről, le tudnék ülni.

– Az más – bólintott Bendegúz, és a ketrecet maga elé rakta az asztalra. Beleivott a korsó sörbe, de nem vette le a szemét a jószágról. Erősen figyelte, így aztán mások is érdeklődve kezdték nézni.

Az öreg kakas egy darabig nézelődött, aztán egyszer csak pillogni, bóbiskolni kezdett, előre ejtve súlyos taréjú fejét, és lehunyta sárgás szemhéját. Ekkor Bendegúz rácsapott a ketrec tetejére, amitől a szárnyas felriadt

és tovább nézelődött. És ez így ment vagy másfél órán át, amíg be nem zárt a kocsmá. Akkor Bendegúz fizetett, felült rozsdás kerékpárjára, maga elé rakta a ketrecet és visszakarikázott a 4 km-re lévő tanyájára.

Eltelt egy hónap, és a negyedik szerda este is megjelent Bendegúz a kakasával. Később Döme, a favágó is megérkezett, s hogy le tudjon ülni, a kakast az asztalra tette Bendegúz. Dömének jó napja volt. Egy szekér fát vágott fel az öreg géppel a tiszteletesnek, jól keresett vele. Fizetett is egy deci vodkát a kakasosnak. Bendegúz nem akart adósa maradni Dömének, vett hát neki egy korsó sört, hogy kvittek legyenek. Egy vodka, egy sör, mi kell más a megfáradt munkásnak? Egész jó hangulat kerekedett, még az *Akácós utat* is énekelni kezdte a favágó, amikor a kakas bóbiskolni kezdett. Bendegúz bedugta a rácson a pipaszárát és nagyot koppintott a szárnyas fejére, amitől az hirtelen felriadt, kornyikált vagy kettőt, és nézelődni kezdett. Látszott rajta, hogy igen fáradt, egyre sűrűbben kellett a fejére koppintani. Többen is megsajnálták. Végül Döme tette fel a kérdést.

– Mondja, cimbora, miért nem hagyja békén azt a szegény jószágot? Nem látja, milyen kimerült?

– Nagyon helyes, legyen csak a nagypofájúja kimerült. Este 10 óráig nem hagyom aludni, mert ha hamarabb elalszik, akkor hajnali négykor

elkezd veszettül kukorékolni, és kive-ri az álmod a szememből. Aztán már nem tudok visszaaludni, és délutánra olyan fáradt leszek, hogy alig bírom elvégezni a munkámat. Így aztán este tízkor együtt fekszünk le, és reggel hatig úgy alszik, mint a tej, meg sem mukkan. Akkor kezd kukorékolni. Felkelek én is, és még idejében elka-pom a városba induló buszt. Nem is késtem el a munkából, amióta nem hagyom aludni. Ahogy számolom, még egy hét, és nem kell többet a fe-jére koppintsak. Megszokja, hogy este tízkor van alvás és reggel hatkor fel-keles. – Ugye, kispófám – szólt oda a kakasnak, majd fizetett, felnyalabolta a ketrecet és távozott.

„Kocsmárosné, aranyvirág...”

Ahogy a késő délután álmodásba fordult, úgy kezdett életre kelni a falu egyetlen kocsmája, és úgy szippantotta magába a férfinépet, mint futóhomok a rálépőt. S ha már a lépésről esett szó, a kocsmába járó férfiak igencsak fél-reléptek, nem bírva ellenállni a szép-séges Viola kocsmárosné bájainak. Szinte minden becsületes és kevésbé becsületes férfiember, aki ide belépett, a kocsmárosné áldozatává vált, mert nemcsak a pohár fenekére néztek, de a szép és kívánatos Viola hátsó felét is hosszasan mustrálgatták a többi gömbölyű idomával együtt, és úgy el-homályosodott tőle a szemük, hogy nem látták a Viola gyors kézjárását is, amivel az italokat vizezte fel, annál jobban, minél mámorosabbak lettek a vendégek.

Az L alakú ivó jobb oldalán a mó-dosabb gazdák ittak, a végében a sze-gényebbek, elől, a söntéssel szemben

pedig az értelmiségiek ültek: a jegyző, a tanító, a tanácselnök és az orvos. Volt egy tehetséges cigány hegedűs is, a Zsiga, aki nagyon szépen tudta ját-szani a szomorú nótákat. Húzották is vele, mert a részeg ember ha bánatos, még többet iszik. Ennek pedig Viola örült a legjobban. Zsiga fizetségként mindenkitől egy pohárka italt kapott, ki mit ivott, abból a fajtából. Meg is ártott neki. Szegény fekete zenészt minden este az vitte haza, aki sze-kérrel érkezett a kocsmába. Meg is verte a felesége, amiért nem pénzért muzsikált. Aztán másnap az egész kezdődött előlről. Így zajlott az élet minden este.

A kocsmárosné, aki fiatalon vált öz-veggyé, nemcsak szép, de ravasz is volt. Tudta ő, hogyan tegyen szert minél nagyobb vagyónra, és hogyan álljon meg a saját lábán. Azt pletykálták a faluban, hogy lopja a pénzt a részesek-től, becsalogatva őket a hálósobájába. Ugyanis a lakása ugyanabban a házban volt, ahol a kocsmá, és az ivó végében volt egy ajtó, ami hozzá nyílt. Itt vitte be magához a lerészegedett jómódú gazdákat. Aztán hogy odabenn mi történt, mi nem, azt senki sem látta, de azt már igen, hogy Viola egyre job-ban gyarapodott anyagilag. A tízéves lánykájának gyönyörű zongorát vett, aztán finom ruhákat, szőnyeget és új bútort, miközben mások megélhetési gondokkal küzdöttek.

Volt egy Józsi nevű, jól gazdálkodó ember a faluban. Szép lovai, tehenei voltak. Időnként eladott egy-egy öre-gebb lovat és vett a helyébe fiatalabbat. Egy nap hiába ment a vásárba, nem kapott olyan szép csikót, amelyet sze-retett volna. Elindult hát hazafelé a sok pénzzel. Aztán betért a kocsmába

fenyőpálinkát inni és kicsit enyelegni Violával. Bement a Józsi gazdagon és kijött szegényen. Eltűnt a sok bankó a zsebéből.

Lett ebből nagy cirkusz, mert a gazda rendőrséget hívott és kiderült minden. Viola börtönbe került. A zongorát és egyéb javait elárverezték.

Sokáig a kocsmá is zárva volt. Aztán egy napon újra kinyitott a férfiak nagy öröme.

Ám az örömben öröm is vegyült, mert a söntésnél a szép asszony helyett egy nagy darab bajuszos ember mérte az italt. És ezentúl mindig férfi kocsmárosa volt a falunak.

Jelenés, 2023